

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD SPLIT
Sukoišanska 6, Split

9. P-2439/2002

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, u ime Republike Hrvatske, po sucu Vinki Mitrović, u pravnoj stvari tužitelja LAURUS d.d. Split u stečaju, zastupan po stečajnom upravitelju Maroje Stjepović iz Dubrovnika, a ovaj po Odvjetničkom društvu Barović i Gavranović-Bilić iz Zagreba, protiv tuženika GRAD SPLIT, Split, Obala kneza Branimira 17, radi utvrđenja prava vlasništva, te po tužbi tužitelja glavnog miješanja LAURUS-BELLEVUE d.o.o. u stečaju, Split, koga zastupa stečajna upraviteljica Meri Šitić iz Splita, a ova po punomoćniku Miro Radelić i Emil Šeparović, odvjetnicima u Splitu, protiv tuženika pod 1. Laurus d.d. u stečaju Split i pod 2. GRAD SPLIT, radi utvrđenja i isplate, na dan presuđenja i izrade odluke 25.02.2013.god.

presudio je

I. Utvrđuje se da je tužitelj Laurus d.d. Split stekao vlasništvo nekretnina označenih kao čest. zgr. 957/2, čest. zgr. 957/8, Z.U. 2340, k.o. Split anagrafske oznake Split, Bana Jelačića 2, u naravi dio hotela Bellevue Split, ukupne površine 2.209,19 m², koji se proteže se na prizemlje jedan, prizemlje dva, I., II., III. kat i potkrovlje (sjever i jug), time da je:

- prizemlje 1, položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, površine od 207,00 m² (kavana, stepenice, ulaz, garderoba, caffè kuhinja, ulaz osoblja i wc i garderoba i na čest zgr. 957/8 k.o. Split, površine od 11,35 m² (jedna sprema), što čini ukupno površinu prizemlja jedan, od 218,05 m²,
- prizemlje 2, položeno na čest. zgr. 957/2 k.o. Split, površine 75 m², površine 11 m² (galerija kavane, sanitarni čvor i hal, ulaz); čest. zgr. 957/8 k.o. Split, u površini od 142,34 m² (hal, ulaz, garderoba, restoran, ostava i kuhinja) sa pripadajućom terasom u površini od 121,82 m², što čini ukupnu površinu prizemlja 2. od 339,27 m²,
- 1 kat, položen na čest zgr. 957/2 k.o. Split u površini od 204,52 m² (apartman, dvije sobe s wc, tri ureda, recepcija hodnik i stubište), čest zgr. 957/8 k.o. Split površine 134,43 m² (4 sobe s wc, 2 hodnika, tv sale i sanitarni čvor), što čini površinu od 338,95 m².
- 2 kat, položen na čest zgr 957/2 k.o. Split u površini od 179,41 m² (apartman, 5 soba s wc, hodnik i stubište), na čest zgr. 957/8 k.o. Split u površini od 300,17 m² (12 soba s wc, sprema, sanitarni čvor i hodnik), što ukupno čini površinu od 479,58 m²,

- 3 kat, položen na čest.zgr. 957/2 u površini od 206,66 m² (apartman, 5 soba s wc, hodnik i stubište) i na čest zgr 957/8 k.o. Split površine od 270,06 m² (12 soba s wc, sanitarni čvor i hodnik), ukupno površine 476,72 m²
- potkrovlje (sjever), položeno na čest zgr. 957/2 k.o. Split u površini 30,74 m² (ulaz i stubište), na čest zgr. 957/8 k.o. Split površine od 123,26 m² (garderoba, hodnik, sanitarni čvor, podstanica kotlovnice i televizijska centrala) što čini ukupno od 154m², a potkrovlje (jug) je položeno na čest zgr. 957/2 k.o. Split površine od 202,62 m² (noćna kavana, sprema i prostorija lifta) ukupno od 356,62 m²,
- koje etaže su povezane liftom u površini od 4,08 m², sve prema Elaboratu etažiranja hotela Bellevue Split, izrađen od strane Tihomira Duvnjaka, dipl. ing. geodezije od 24.1.2006.god. kao sastavnim dijelom ove presude, pa je utoliko tužitelj ovlašten temeljem ove presude zatražiti i postići uknjižbu prava vlasništva na svoje ime uz istovremeni izbris tog prava s imena tuženika Grada Splita ili njegovog pravnog prednika Poduzeća za poslovne objekte u Splitu, sve to u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„Utvrdjuje se da je tužitelj Laurus d.o.o. u stečaju stekao vlasništvo nekretnine označene kao čest. zgr. 957/9, Z.U. 10960, k.o. Split anagrafske oznake Split, Bana Jelačića 2, u naravi dijela hotel Bellevue Split, ukupne površine 470,08 m², a proteže se na:

- prizemlje dva u površini od 154,43 m² (kuhinja, priprema kuhinje, sprema i garderobe osoblja s pripadajućom terasom)
- I. kat površine 148,33 m² (6 soba s wc, hodnik i sprema)
- II. kat površine 20,24 m² (soba s wc),

sve prema Elaboratu etažiranja hotela Bellevue Split, izrađen od strane Tihomira Duvnjaka, dipl. ing. geodezije od 24.1.2006.god. kao sastavnim dijelovima ove presude.

III. Odbija se glavni i podredni tužbeni zahtjev glavnog umješaka Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju Split, koji glasi:

„Utvrdjuje se da je tužitelj Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju vlasnik nekretnine označen zgr. 957/8 i 957/2, Z.U. 2340 k.o. Split, te čest. zem. 957/9 Z.U. 10960 k.o. Split, te je isti ovlašten temeljem ove presude ishoditi uknjižbu prava vlasništva navedenih nekretnina na svoje ime, uz istodobno brisanje toga prava s imena tuženih.

Dužni su tuženici solidarno, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju parnični trošak.“

IV. Odbija se podredni tužbeni zahtjev glavnog umješaka tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju koji glasi:

„Utvrdjuje se da postoji potraživanje tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju, kao stečajnog vjerovnika II višeg isplatnog reda naspram stečajnog dužnika Laurus d.o.o. u stečaju u ukupnom iznosu od 11.472.768,00 kn.“

V. Odbija se slijedeći podredni tužbeni zahtjev glavnog umješaa tužitelja Laurus Bellevue d.o.o. u stečaju koji glasi:

„Dužan je tuženik Grad Split u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti 11.472.786,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta uvećana za 5% poena pa do dana isplate, a koja kamata na navedeni iznos teče od dana podnošenja tužbenog zahtjeva odnosno od 7.2.2006.god. pa do isplate.

Dužan je tuženik u roku od 15 dana isplatiti tužitelju parnični trošak.“

VI. Dužan je tuženik Grad Split, na ime troškova parničnog troška isplatiti tužitelju Laurus d.d. u stečaju iznos od 570.908,00 kn, te je dužan tužitelj Lauru Bellevue d.o.o. u stečaju kao tužitelj iz tužbe glavnog miješanja isplatiti Laurus d.d. u stečaju kao tužitelju iznos od 236.628,00 kn, dok se tužitelj Laurus d.d. za više traženi iznos na ime troškova parničnog postupka u iznosu od 813.080,00 kn odbija kao neosnovan.

riješio je

Odbija se prijedlog za izdavanje privremene mjere tužitelja Laurus d.d. Split u stečaju koji glasi:

„Zabranjuje se tuženiku Grad Split svako raspolaganje, posebno otuđenje i opterećenje nekretnina čest zgr. 957/8 i čest zgr. 957/2, Z.U. 2340, k.o. Split, u naravi hotel Bellevue, Split, Bana Jelačića 2,

Ova privremena mjera ima trajati do pravomoćnog okončanja ove parnice.“

Obrazloženje

Tužitelj Laurus d.d. Split u stečaju je 3.7.2002.god podnio tužbu pred ovim sudom u kojoj navodi da je posjednik i korisnik nekretnine označene kao čest zgr 957/8 i čest zgr. 957/2, Z.U. 2340 k.o. Split u naravi Hotel Bellevue u Splitu, Bana Jelačića 2. Pravo vlasništva bilo je upisano na ime Prve pučke Dalmatinske banke u Splitu, da bi potom ova nekretnina postala društveno vlasništvo i to temeljem rješenja broj Konf. 57/46 od 26.11.19946. god. rješenjem NO Grada Splita broj 15848/51 od 17.11.1951.god. kada je osnovano Gradsko hotelsko poduzeće hotel Bellevue te je zgrada prenesena kao osnovno sredstvo u novo osnovano GHP „Hotel Bellevue“ iz Gradskog hotelskog poduzeća „Marjan“, čiji je osnivač bio NO Grada Splita koji je poduzeće osnovao 22.12.1946.god.

Kako to proizlazi iz potvrde TS Split broj R3-2613/99 od 12.4.1999.god. HP „Bellevue“ i HP „Marjan“ pravni su prednici tužitelja, što nadalje znači da je tužitelj bio, sve temeljem valjanog pravnog osnova, nositelj prava korištenja i raspolaganja predmetnom nekretninom kao

svojim osnovnim društvenim sredstvom više od 50 god., a koja činjenica je notorna na području Splita.

U postupku pretvorbe HUTP Laurus s p.o. Split nekretnine na čest. zgr. 957/8 i 957/2 z.u. 2340 k.o. Split, u naravi zgrada hotela Bellevue, procijenjene su u vrijednosti društvenog kapitala a što sve proizlazi iz djelomičnog rješenja HFP-a pod oznakom Klasa UP/I-943-01/98-02/206 Ur. broj 563-093-301/94-4 od 29. lipnja 1999.god.

U zemljišnim knjigama predmetna nekretnina upisana je kao društveno vlasništvo upravljanjem Gradskog NO Split, a kao nositelj prava korištenja na čest. zgr. 957/2 (osim kino dvorane), Poduzeće za poslovne objekte Split, te na čest. zgr. 957/8, (osim lokala) kao nositelj prava korištenja Poduzeća za poslovne objekte Split.

Pravni slijednik Gradskog NO Split i Poduzeća je tuženik Grad Split, što među strankama nije sporno. Spomenuta kino dvorana i lokal, unutar hotela već više od 40 godina su zapravo sastavni dio zgrade hotela i funkcioniraju kao restoran i kavana ovog hotela. Kako drugih upisa nema, to je po sadašnjem zk stanju upisano društveno vlasništvo pod upravo gradskog NO Split. Dakle, tužitelj je odnosno njegovi pravni prednici postao ovlaštenikom prava korištenja i raspolaganja predmetnih nekretnina temeljem akta titulara društvenog vlasništva koji mu je to pravo priznao, pa kako je nadalje nedvojbeno da je tužitelj odnosno njegovi pravni prednici ova prava i izvršavao u kontinuitetu preko 50 godina, to je predloženo da sud temeljem članka 359. do 363. Zakona o vlasništvu i drugim stranim pravima donese presudu kojom će se utvrditi da je tužitelj vlasnik za cijelo nekretnina, koje u naravi čine hotel Bellevue u Splitu, kako je to tužitelj pobliže naznačio u podnesku od 23.11.2006.god. (list 168 spisa), a sve u skladu sa Elaboratom o etažiranju hotela Bellevue izraden od strane Tihomnira Duvnjaka dipl. ing. geodezije od 24.1.2006.god.

U obrazloženom podnesku tužitelja (list 48), tužitelj tvrdi da je od 1951.god. stvarni posjednik zgrade označene kao čest. zgr. 957/8 i čest zgr. 957/2 Z.U. 2340 k.o. Split, u naravi hotel Bellevue Split, Bana Jelačića 2.

U odnosu na prigovore tuženika, a da li zgrada hotela Bellevue predstavlja imovinu tužitelja, odnosno, da bi kod diobe imovine pravnih prednika tužitelja predmetna zgrada i dalje ostala u posjedu, te pravu korištenja i raspolaganja, tužitelj se poziva na odredbu članka 359. stavak 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (dalje ZVDSP-a) prema kojoj zakonskoj odredbi pravo vlasništva i druga stvarna prava koja se steknu po odredbama tog Zakona o pretvorbi prava upravljanja, korištenja i raspolaganja stvarima u društvenom vlasništvu te o pretvorbi prava korištenja građevinskog zemljišta u društvenom vlasništvu, stečena su pod uvjetom da nisu u sukobu s pravima koja na bivšim društvenim stvarima pripadaju drugim osobama na temelju propisa o denacionalizaciji. Kako nije prijeporno da nije podnesen zahtjev za naknadu sve prema odredbama Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme Jugoslavenske komunističke vladavine, jer banka nije imala pravnog slijednika, pa u tom smislu ne postoje pravne zapreke za pretvorbu prava korištenja i raspolaganja navedenog hotela Bellevue.

Nadalje, tužitelj se poziva na odredbu članka 360. stavak 1. ZVDSP-a, prema kojem pravu upravljanja, odnosno korištenja i raspolaganja na stvari u društvenom vlasništvu je postalo pretvorbom nositelja tog prava – pravo vlasništva one osobe koja je pretvorbom postala sveopći

pravni slijednik dotadašnjeg nositelja prava vlasništva, odnosno korištenja i raspolaganja na toj stvari, a koja stvar je sposobna biti predmetom prava vlasništva; osim ako posebnim Zakonom nije određeno drugačije. Prema stavku 4. istog članka za upis pravo upravljanja odnosno korištenja i raspolaganja u zemljišnim knjigama i drugim javnim upisnicima koji su provedeni do dana stupanja na snagu ovog Zakona, uzet će se da su upisi prava vlasništva.

Stoga, tužitelj drži da nije sporno u konkretnom slučaju da je nekretnina koja je predmet ovog postupka sposobna biti predmetom vlasništva, kao što nije sporno da tužitelj u odnosu na tu nekretninu nije u zemljišnim knjigama upisan kao nositelj prava upravljanja odnosno, korištenja i raspolaganja.

Kod ovakvog stanja stvari, tužitelj je ovlašten, sve prema odredbi članka 363. stavak 2. ZVDSP-a, a budući se ne može osloniti na predmjetnu vlasništva iz odredbe članka 362. stavak 1. ZVDSP-a, već dokazuje suprotno, na način da je pravni prednik bio stekao pravo upravljanja ili korištenja i raspolaganja, navedenom pravnom temelju i uz ispunjenje svih ostalih pretpostavki koje su se za stjecanje tog prava zahtijevale u trenutku stjecanja.

Društveno poduzeće HUTP Laurus s p.o. Split, pretvoreno je u dioničko društvo „Laurus d.d. Split“ te sukladno odredbi članka 6. stavak 2. tada važećeg Zakona o pretvorbi na Laurus d.d. Split kao univerzalnog pravnog slijednika, prešla sva prava i obveze ranijeg društvenog poduzeća koje je pretvorbom prestalo postojati. U postupku pretvorbe prednika tužitelja unesena je procijenjena vrijednost društvenog kapitala i zgrada hotela Bellevue što jasno proizlazi iz djelomičnog rješenja HFP-a od 29.6.1999.god., čime je nadalje ispunjena pretpostavka za stjecanje (pretvorbu vlasništva iz odredbe članka 390. stavak 1. ZVDSP-a).

Radi utvrđenja činjenice iz odredbe članka 363. stavak 2. ZV jest pitanje da li je pravni prednik tužitelja bio stekao pravo upravljanja ili korištenja i raspolaganja na valjanom pravnom temelju i uz ispunjenje svih ostalih pretpostavki koje su se za stjecanje toga prava zahtijevale u trenutku stjecanja. Naime, u vrijeme kada je osnovano HP Bellevue nekretnine označene kao 957/8 i čest zgr. 957/2 z.u. 2340 k.o. Split u naravi hotel Bellevue u Splitu, bilo je uknjiženo kao Opće narodna imovina, a kao organ upravljanja Gradski NO u Splitu, sve sukladno tada važećoj Uredbi o uknjiženju prava vlasništva na državnoj nepokretnoj imovini(službeni list FNRJ broj 58/47). Prema Općem zakonu iz svibnja 1946 god. (službeni list 43/46) Narodni odbori, kao organi državne vlasti, bili su ovlašteni osnivati poduzeća u tom postupku, a prema ovlaštenima iz članka 26. i 28. Osnovnog zakona o državnim privremenim poduzećima (Službeni list 62/46) osnivati osnovna sredstva prilikom osnivanja poduzeća što više prenositi osnovna sredstva jednog poduzeća na drugo poduzeće.

Prema naprijed navedenom nedvojbeno je, da je prednik tužitelja stekao pravo upravljanja zgradom hotela na valjanom pravnom osnovu, budući je poduzeće u koje je unesena zgrada hotela Bellevue, kao osnovno sredstvo rada, osnovano od strane nadležnog organa, sve u okviru ovlaštenja organa koje je imao vezano za raspolaganje nekretninama koje su bile opće narodna imovina. Dakle, pravo upravljanja, kao stvarno pravo društveno pravne osobe iz vremena državnog upravljanja (narodnim gospodarstvom) odnosno opće narodnom imovinom, preneseno je (zasnovano) na zakonit način.

Stoga je rješenje NO Grada Splita pod brojem 15848/51 od 17. studenog 1951. god. bilo valjana isprava za uknjižbu prava upravljanja, sve u smislu odredbe članka 1. i članka 7. Uredbe o uknjiženju vlasništva na državnoj nepokretnoj imovini od 17.7.1947.god. koja je tada bila na snazi, a nikakve druge pretpostavke za stjecanje tog prava odnosno prava upravljanja nisu se zahtijevale u trenutku stjecanja. Sve je to još uz nespornu činjenicu da je zgrada hotela doista i predana novoosnovanom poduzeću Bellevue koji je počeo obavljati djelatnost zbog koje je osnovano. Nikada poslije toga Grad Split nije imao nikakvih ovlaštenja niti je na bilo koji način upravljao predmetnom nekretninom što je notorna činjenica.

Na osnovi Ustavnog zakona od 13.1.1953.god. koji uvodi kategoriju društvenog vlasništva (umjesto Opće narodne imovine), pravo upravljanja zamijenjeno je pravom korištenja u odnosu na imovinu, osnovna i obrtna sredstva privrednih poduzeća i drugih društveno pravnih osoba.

Pravo korištenja privrednih poduzeća bilo je uređeno Zakonom o korištenju društvenih sredstava, a privrednih organizacija od 28.12.1957.god. (Službeni list FNEJ 54/57), u pročišćenom tekstu objavljen pod nazivom Zakon o sredstvima radnih organizacija, te je osnovom istog bilo određeno da se prava koja poduzeća imaju u pogledu sredstava (osnovnih i obrtnih) u društvenom vlasništvu kojima upravljaju, ne mogu oduzeti niti ograničiti, osim ako to zahtjeva opći interes koji je onda trebao biti utvrđen saveznim zakonom i u postupku predviđenom za donošenje saveznih zakona. Prema odredbi članka 5. Zakona o uknjižbi upisano pravo upravljanja prešlo je ex lege u pravo korištenja nekretnine u društveno vlasništvo, a tužitelj je o valjanom pravnom osnovu temeljem kojeg je stečeno pravo upravljanja i po ovom Zakonu imao sve uvjete za upis prava korištenja u odnosu na nekretninu koju je kao osnovno sredstvo rada koristio u izvršavanju svoje registrirane djelatnosti.

Pravni prednik tužitelja odnosno HP Bellevue stupio je odmah po osnivanju u posjed predmetne nekretnine koja mu je predana kao osnovno sredstvo i počeo je iskorištavati za obavljanje turističko-ugostiteljske djelatnosti, odnosno upravo one djelatnosti koja je kao takova bila utvrđena u rješenju o osnivanju poduzeća. U katastarskom operatu kao posjednik zgrade hotela upisan je od 1956.god. prednik tužitelja, odnosno HP Bellevue i do danas nije bilo nikakve promjene posjeda, a kako je to vidljivo iz povijesnog izvotka. To je notorno jer su pravni prednici tužitelja u posjedu zgrade preko 50 godina u kojoj su obavljali svoju registriranu djelatnost.

Kao dokaz da je upravo zgrada hotela Bellevue prešla u imovinu tužitelja, a prethodno neprekidno bila korištena od strane njegovih prednika tužitelj prilaže povijesni izvadak iz trgovačkog registra u kojem je razvidno da je pravni prednik HP Bellevue bio HP Split koji je nastao 21.2.1961.god. i to spajanjem UP „Trstenik“ i UPR „Zagreb“. Jednako tako nije bilo nikakve diobe ni kod osnivanja pravnog slijednika HP „Split“, naime HUP „Aspalathos“ osnovan 8.11.1972.god. nastao je spajanjem HP „Split“, HP „Marjan“ i HP „Primorje“, pa nikakve diobe ni ovdje nije bilo, već su postojeći pravni subjekti objedinjeni, odnosno, spojeni u jedno poduzeće jednako što je isto poduzeće u cijelosti spojeno i ušlo u sastav Hotelsko turističkog poduzeća „Union Dalmacija“ i to 12.7.1976.god. Nadalje, HTUP „Dalmacija“ imala je u svom sastavu niz OOUR-a koji su se izdvojili u RO i formirali kao posebne organizacije npr. „Autobusni kolodvor“, „Hotel Lav“, „Hotel Park“, „Hotel Split“, „Hotel Marjan“, „Dalmacija turist“, „Kaštelanska rivijera“ i dr., a da bi HUTP „Union Dalmacija“ s OOUR-om „Mosor“ kao pravni slijednik bio brisan zbog organiziranja sukladno Zakonu o poduzećima u Društveno

poduzeće za hotelijerstvo „Mosor s p.o Split“ . U dokumentaciji koja postoji u registru, a sve sukladno za statusne promjene unutar HUTP Union Dalmacija, imovina OOUR-a iskazivala se financijski, te postoje različiti sporazumi analize, bilance elaborati i sl. u kojima se vrijednost sredstava rada iskazuje samo financijski, a ne po strukturi (nekretnine, pokretnine, prava i sl.)

Hotel Bellevue kao i Hotel Central, te Hotel Slavia i prenočište Srebrna Vrata, bila su osnovna sredstva OOUR Mosor u sastavu Union Dalmacije Split, a što je razvidno iz priložene dokumentacije. Tijekom vremena vršeni su različiti investicijski zahvati radi poboljšanja uvjeta u Hotelu Bellevu, a najznačajnija rekonstrukcija je bila 1989.god. pred održavanja MIS-a u Splitu. Investitori radova bili su prednici tužitelja, te je tako dobivena i građevinska dozvola pod brojem 08/UP-I-3664/78 od 15.11.1978.god., u kojoj je utvrđeno da se ista daje po zahtjevu investitora radi rekonstrukcije hotela Bellevue.

Tužitelj je u posjedu dokumenta nazvanog „Poslovni prostori OOUR-a Mosor“ bez datuma, koji je ovjeren štambiljem navedenog OOUR-a i potpisano od strane direktora i referenta za organizaciju Mirko Ponoš, te također dokumenta sastavljenog za tadašnji Poslovni kolegijalni organ Union Dalmacije, sastavljen od Mirka Ponoš. Iz ovih popisa razvidno je da je Hotel Bellevue uvršten u kategoriju poslovnih prostora, koji su predani predniku tužitelja s pravom korištenja i upravljanja (u vlasništvu poslije izvršene nacionalizacije), za razliku ostalih prostora koji su pobrojani te je utvrđeno da se koriste temeljem ugovora o najmu. Kazati je međutim, da se status poslovnih prostora, kada je u pitanju pravo korištenja i raspolaganja ili pak korištenja temeljem Ugovora o najmu utvrđen, u cijelosti podudara s popisom koji je za potrebe Grada Splita, Gradskog poglavarstva, izradio 30.9.1994.god. Odsjek za gospodarenje nekretninama, Zavoda za gospodarenje Gradom, gdje je pod točkom 3. ovog potpisa dat tabelarni prikaz poslovnih prostora koje koristi Laurus d.d. Split, a za koje je zaključen ugovor o zakupu između Grada Splita i Union Dalmacije OOUR Mosor. Pod točkom 2. 3. i 4. tabelarnog prikaza utvrđeno je da su sklopljeni ugovori o zakupu za poslovne prostore na adresi Bana Jelačića 3 (hotel Bellevue ima anagrafsku oznaku Bana Jelačića 2) i to Ugovor 837 praonica od 26 m², 1634 od 36 m² te 838 praonica od 98 m². Pod točkom 27.,46. i 48. utvrđeno je da su sklopljeni Ugovori o zakupu za skladište hotela Bellevue i to Ugovor broj 931. za 200 m², Ugovor broj 1789 na adresi Trg Republike 2 za prostor od 72 m² za koji je naznačeno da se radi o kuhinji hotela Bellevue, što nije točno, te ugovor broj 345 na adresi Varoški prilaz 1, skladište 75 m². Na identični način status navedenih poslovnih prostora, sve s naznakom broja ugovora i površinama, utvrđen je u popisu poslovnih prostora OOUR Mosor, te u popisu koji je za PKO Union Dalmacije sačinio tadašnji referent Mirko Ponoš. Ugovor broj 1789 je Trg Republike 2 od 72 m², koji je u ugovoru naveden kao kuhinja hotela Bellevue, a odnosi se na buffet Bellevue (pendrek), a tuženik je ugovorima koji su se sklapali za ovaj prostor vezano za u zakupnine različito označavao uslužnu djelatnost koja se obavljala. Ovaj prostor je vraćen tuženiku.

Iz naprijed navedenog se zaključuje da tuženik nikada nije imao dvojbe vezano za vlasničko pravni status zgrade hotela Bellevue u odnosu na koju je, po izvršenoj konfiskaciji te prelasku u Opće narodnu imovinu pravo upravljanja preneseno na pravnog prednika tužitelja. Kako se radilo o osnovnom sredstvu rada tužitelja odnosno njegovih prednika na kojima je isti imao valjano stečeno i pravo korištenja odnosno raspolaganja, to naravno tuženik nikada za ovaj prostor nije ni s tužiteljem zaključio nikakve ugovore, što bi sve bio slučaj da je zgrada hotela bila u vlasničkom Fondu Grada Splita. U odnosu na konstataciju vještaka Tihomira Duvnjaka glede identifikacije čest. zem. kojima se označava zgrada hotela Bellevue, a prema kojem bi se

zgrada hotela i po nekim etažama protezala dijelom i na čest. zem. 957/9 k.o. Split, tužitelj je kao takvu unio i procijenio u društveni kapital vezano za cjelokupnu zgradu hotela Bellevue.

U odgovoru na tužbu (list 19 spisa), te tijekom postupka (list 102 spisa) podnesak od 14.2.2005.god., tuženik se protivi u cijelosti tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanim, te predlaže sudu odbiti tužbu uz dosudu tužitelja na plaćanje parničnog troška. U pogledu zahtjeva tužitelja za izdavanje tabularne isprave kao obvezno pravnog zahtjeva i tuženik ističe prigovor zastare te se protivi izdavanju predložene privremene mjere zabrane raspolaganja i opterećenja predmetne nekretnine jer za istu ne postoje uvjeti iz OZ-a.

U podnesku od 14.2.2005.god. tuženik navodi da pozivanje tužitelja na rješenje HFP-a kojim je izvršena rezervacija dionica za sporne nekretnine nije valjan pravni osnov stjecanja vlasništva nekretnina. Društveni kapital u rješenju Fonda je nominalna veličina temeljem koje se pretvara pravna osoba društvenog poduzeća u trgovačko društvo kojem je poznat vlasnik, a ne predstavlja stvarno pravni osnov stjecanja pravo vlasništva nekretnina. Bez pravnog značaja je pozivanje tužitelja na rješenje NO Grada Splita iz 1951.god. o osnivanju Hotelskog poduzeća iz razloga što akt o osnivanju također nije pravni osnov stjecanja vlasništva spornih nekretnina. Navedenim rješenjem nije izvršena dodjela u smislu tada važećih propisa, već se navedenim rješenjem osniva Gradsko hotelsko poduzeće kao Hotel Bellevue, a ne odlučuje o prijenosu nekretnina društvenog vlasništva koje pravo korištenja i raspolaganja i dalje ostaje NO Grada Splita. Knjigovodstveno vođenje nekretnina kao osnov sredstava društvenog poduzeća kao organizacijske i statusne promjene društvenih pravnih osoba na koje se tužitelj poziva, također ne utječu niti mogu biti osnov stjecanja vlasništva nekretnina u društvenom vlasništvu. Također je neosnovano pozivanje tužitelja na stjecanje vlasništva temeljem Zakona o pretvorbi i Zakona o privatizaciji jer pitanje vlasništva spornih nekretnina nije riješeno, niti je moglo biti riješeno u pravnom postupku privatizacije kako to pogrešno smatra tužitelj. Naime, unošenjem vrijednosti nekretnina i rezervacija dionica u postupku pretvorbe i privatizacije ne određuje se pravo vlasništva nad tim nekretninama, niti je HFP ovlašten utvrđivati vlasništvo nad nekretninama, već je u fazi donošenja rješenja o namjeravanoj pretvorbi dužan paziti na realnost procjene kapitala i s tim u vezi vrijednost dionica na tržištu.

Dakle, time što je tužitelj u postupku pretvorbe i privatizacije vrijednost procijenio rezervirao u kapital društva, nije stekao vlasništvo na spornim nekretninama u svojoj pretvorbi. Nesporno je da je predmetna nekretnina kao vlasništvo tuženika temeljem članka 360. stavak 1. ZVDSP-a nikada tužitelj nije bio upisan kao nositelj prava korištenja i raspolaganja društvenim vlasništvom, da nikakvim valjanim pravnim aktom nije postao niti bio nositelj prava korištenja i raspolaganja predmetne nekretnine, pa tužitelj nije ni mogao steći pravo vlasništva temeljem ZVDSP-a kao ni temeljem Zakona o pretvorbi i privatizaciji.

Tuženik se u podnesku od 5.2.2007.god. (list 245 spisa) kojim je tužitelj precizirao tužbeni zahtjev, usprotivio te predložio da sud odbaci tužbu kao nedopuštenu.

Tuženik na ročištu od 04.05.2010.god. (list 319 spisa) te podneskom od 7.6.2010.god. (list 321 spisa) izvješćuje sud i stranke da ima saznanja da je RH, pred Uredom državne uprave Splitsko-dalmatinske županije podnijela prijedlog za utvrđivanje prava vlasništva RH, sve temeljem članka 77. Zakona o naknadi za imovinu oduzetu za vrijeme Jugoslavenske komunističke vladavine (NN broj 92/96, 39/99, 42/99, 92/99, 43/00, 131/0, 27/01,65/01, 80/02,